

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069635536.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Om Aftenen besøgte jeg Lise og min Søn; da glemte jeg alle Sorger. Lise forekom mig langt smukkere end nogensinde. Hun var mild og kjærlig, og naar jeg saae hende med det elskede Barn ved Brystet, 21 forekom hun mig, som et yndigt Madonnabillede. Undertiden kom den omtalte Kone og bragte mig Bud og Efterretning fra hende. En Morgen da hun gik ned ad Trappen, hørte jeg hende tale med Nogen. Jeg havde belavet mig paa dette Tilfælde, og underrettet hende om, hvad hun i saa Fald skulde sige. Jeg lagde derfor ikke videre Mærke dertil. Men en halv Time efter blev jeg kaldt ned til min Onkel. Han gik op og ned ad Gulvet, var ganske bleg, og kunde af indædt Harme neppe tale. Jeg blev stum af Skræk ved dette Syn. - Endelig sagde han med afbrudte Ord, at han havde kaldt Lises Sendebud ind til sig, og med Trudsler og Penge bevæget hende til at tilstaae alting. Han overøste mig med de bittreste Bebreidelser, nævnede baade mig og den stakkels Lise med de frygteligste Navne, og jeg var nær ved at forglemme den Ærbødighed, jeg skyldte ham, da han til Lykke befalede mig strax at gaae op paa mit Værelse og ikke forlade det, førend jeg havde modtaget hans nærmere Befalinger. Efter nogle Timers Forløb kom G. op til mig. Jeg har i senere Aar ofte med taknemmelige Følelser erindret mig den Scene, jeg i dette Øieblik oplevede. Den gamle Mands Godmodighed og næsten faderlige Godhed for mig stred paa en rørende Maade med hans Ærbødighed for min Onkel og hans egne strenge Grundsætninger. - »Jeg kommer,« sagde han, »som et Fredens Sendebud. O kjære Julius! lad ikke en gammel Mand gaae bedrøvet fra Dem.« - Han overrakte mig et Brev fra min Onkel, hvori denne koldt og kort sagde mig: at den Forbindelse, der havde været hans kjæreste Ønske, var her ikke mere Spørgsmaal om; hans Datter var for god til blot at nævnes i en Sag, som denne; men at han gjentog det fordeelagtige Tilbud, han havde gjort mig i Henseende til hans Forretninger, og vilde stræbe, efterhaanden at overvinde det modbydelige Intryk, min senere Opførsel havde gjort paa hans Sindelag imod mig; men alt dette paa det ufravigelige Vilkaar, at jeg frasagde mig al videre Forbindelse med det uværdige Kreatur, som havde fanget mig i sine Garn. Han vilde paatage sig at sørge for Barnets Opdragelse og skaffe Moderen en god Condition i en af Provindserne. Kun maatte jeg helligt love, aldrig at erkyndige mig enten om den Ene eller den Anden af dem. Afslog jeg derimod at underskrive disse Vilkaar, da sønderbrød han ethvert Baand mellem os, og befalede mig at forlade hans Huus jo før jo hellere. For min afdøde Faders Skyld havde han givet G. Ordre til at udbetale mig to tusinde Rigsdaler til Afsked. I dette Tilfælde sagde han mig da herved Farvel.